

VIDEONADZOR U POSLOVNOJ I SUDSKOJ PRAKSI: ZAKONITOST UVOĐENJA, ZAŠTITA PODATAKA I DOPUŠTENOST DOKAZA

Emina Bešlija,

*Fond za zaštitu okoliša Federacije Bosne i
Hercegovine*

emina_beslija3003@outlook.com

Doc. dr. Davor Trlin,

*Fakultet za ekonomske i društvene studije
Internacionalnog Univerziteta Burch
Sarajevo*

davor.trlin@ibu.edu.ba

Dostavljen: 21.06. 2026.

Recenziran: 25. 06. 2026.

Prihvaćen: 25. 06. 2026.

UDK: 343.45:355.40: 621.397.74

JEL klasifikacija: K38, K49

Apstrakt Rad analizira pravni okvir videonadzora na radnom mjestu u Bosni i Hercegovini, s fokusom na uslove za zakonitu primjenu, proceduru uvođenja, pravila čuvanja snimaka, prava radnika te praksu Agencije za zaštitu ličnih podataka (AZLP). Analiza se primarno temelji na novom Zakonu o zaštiti ličnih podataka BiH iz 2025. godine (posebno članu 57), principima legitimnog interesa, nužnosti i srazmjernosti, te relevantnoj sudskoj i upravnoj praksi. Posebna pažnja posvećena je praktičnim aspektima upotrebe video-snimaka kao dokaza u krivičnim postupcima, ali i u građanskim parnicama te radnim sporovima. Cilj rada je ukazati na pravne modalitete postizanja balansa između zaštite imovine poslodavca i prava

radnika na privatnost. Ključni zaključak je da je videonadzor dopušten isključivo uz striktno poštovanje transparentnosti, minimalne invazivnosti i očuvanja dostojanstva zaposlenih.

Ključne riječi: videonadzor, zaštita ličnih podataka, poslodavac, radnici, AZLP, BiH, krivični postupak, privatnost, legitimni interes.

Abstract This paper analyzes the legal framework governing video surveillance at workplaces within Bosnia and Herzegovina, focusing on the prerequisites for its lawful implementation, procedural steps, data retention policies, and employee rights. The analysis is primarily based on the new Law on Personal Data Protection of 2025 (specifically Article 57), alongside the fundamental principles of legitimate interest, necessity, and proportionality, incorporating relevant administrative and judicial practice. Special emphasis is placed on the practical aspects of utilizing video recordings as evidence in criminal proceedings, as well as in civil and labor disputes. The objective of the paper is to highlight the legal modalities for balancing workplace security and the protection of employer property with the employees' right to privacy. The paper concludes that video surveillance remains a permissible measure only when implemented with absolute transparency, strict data minimization, and unwavering respect for employee dignity.

Keywords: video surveillance, personal data protection, workplace privacy, proportionality, Court of BiH, GDPR.